



Akademické čtení a psaní

FAVMPa080

FAV JS 2020

25. 3. 2020

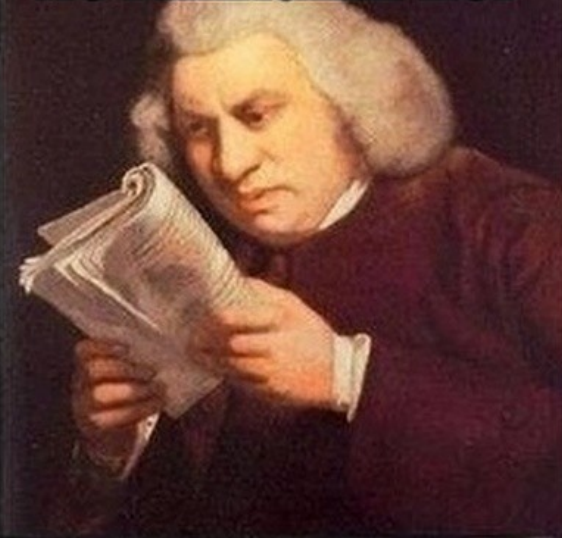
**ONE TOPIC
PER PARAGRAPH**



NAILED IT!

imgflip.com

NO PARAGRAPHS?



**WHY IT GOTTA BE
LIKE THAT, BRO?**

memecrunch.com

Mikrostruktura – jednotlivé odstavce

- **První věta** – otevírá a zároveň předjímá hlavní náplň celého odstavce
 - V ideálním případě, pokud si přečteme první věty všech odstavců, měli bychom dostat kompletní představu o textu
- **Tělo odstavce** – ideálně 4 až 6 vět – jednotlivá tvrzení doložená konkrétními příklady
- **Závěrečná věta**
 1. Shrne tvrzení předložená v odstavci
 2. Vytvoří můstek k dalšímu odstavci
- V ideálním případě cca 2, 5 odstavce na stránku

Paralelně s *Písničkou za groš* vznikal námět o panu Butterfly, který pro vedoucího TK ON zpracovával Alfréd Radok. Příběh se měl odehrávat v divadelní rekvizitárně, jehož správce žije dva různé životy – jeden fantastický, teatrální a snový, druhý zcela přízemní, každodenní a všední. Hlavní úlohu tedy Radok v souladu s Nového preferovanou hereckou polohou zřejmě koncipoval jako dvojroli. Sám Nový na poradě ÚD látku obhajoval jako druhého *Kristiana*, ovšem v odlišném veseloherním pojetí; tomuto názoru přizvukuje Jiří Hájek, považující „Pana Butterfly“ za transplantaci *Kristiana*. Teprve v tomto kontextu plně rezonují Weissova slova – chystané snímky měly navazovat nikoliv na poválečnou, notně prořídlou Nového filmografii, ani na jeho divadelní role, ale na film, který se v kinech nepromítal pro svou ideovou nevhodnost. Pokud by „Pan Butterfly“ či *Písnička za groš* s Novým v hlavní roli vznikly, bylo evidentně žádoucí je vnímat nejen v kontextu současné kultury a veseloherní zábavy, ale také v sérii Nového starších filmů. V kulturně-politické situaci roku 1950 režim sice odmítal prvorepublikové a protektorátní tituly promítat, ale ochotně využíval předpokladu, že v divácké paměti starší snímky stále fungují. Na podobném principu stála už předpokládaná ideální recepce *Pytlákovy schovanky*, kdy se divák rozpomene na dříve viděné situace, ty však pod dojmem parodické distance napříště odmítne. I v případě *Schovanky* mělo obsazení Oldřicha Nového vyvolávat reminiscence dob minulých, v důsledku vedoucích ke kritickému zhodnocení minulosti. Náměty TK ON však dědictví hvězdného obrazu Oldřicha Nového uplatňovaly trochu jinak – jako populární žánrové formy a konvence, které lze naplnit novým, divácky atraktivním i ideologicky vhodnějším obsahem. I když panovala všeobecná shoda ohledně pouze rámcové inspirace, starší společenskou komedií, námět nakonec narazil na nedostatek ideového nápoje.

Zatímco „Pan Butterfly“ nepřekonal schvalovací fázi ÚD, pak druhá verze technického scénáře zamýšleného filmu „Bílá vrána“ doputoval až k FR, a teprve ta jej definitivně zamítla. TK ON projednával námět ještě pod názvem „Pan doktor v komíně“, který nabízí lepší představu o dějové lince. František si během studií

Vlčnov accent and folkloric costumes. The complex relationship between the actress, the significance of her hair and national overtones came to prominence in this film which established the basis of her stardom. For the first time, genuine attention was brought to Štěpničková's hair; or in this particular case, a headdress (Figure 1).

The iconic image of her profile, detailing Štěpničková's face in the manner and pose described previously, became a kind of visual *leitmotif* for the whole film. In colour or in black and white, as a poster or a collector's postcard, it created a strong connection between the emerging star and her breakthrough part. The visually stunning picture was not only a wisely chosen marketing tool, but also a reminder of a significant scene in the film; this featured an elderly lady placing a heavily decorated, multi-layered bridal wreath resembling a glowing crown on Štěpničková's head. This particular moment invites audiences to shift their attention from narrative flow to the 'mere' enjoyment of the unfolding spectacle. The scene is disconnected from both the immediately preceding drama (Maryša begging her father not to insist on the marriage) and the events that follow (the wedding). Instead of pushing the story forward, the film immerses itself in a contemplative moment, focusing on the highly decorated adornment and the face of the actress protruding under it. Therefore in this short sequence we are able to witness crucial aspects of Jiřina Štěpničková's star image in terms of framing, lighting and the focus on her face. While her blond hair in this scene is partly covered by the sparkling wreath, other aspects of *mise-en-scène*, such as the visual dominance of fair hair in the shot and the subsequent halo effect, are already firmly in place.

Feeding from this visual pattern, Štěpničková's subsequent films developed and intensified the scheme, finally resulting in one of the most coherent and brightest star images of the era. Such stability was secured with two factors, starting with narrative



Abstrakt / Projekt / Konspekt

- Měl by nám říct jak, proč a čím obohatí vybranou oblast
- Měl by VŽDY obsahovat pět bodů
 1. **Téma** – o čem projekt bude
 2. **Argumentace** – co o tématu řeknete
 3. **Intervence/Relevance** – jak Vaše poznatky obohatí dosavadní vědění v dané oblasti
 4. **Organizace** – o jaké hlavní body, případy nebo přístupy se budete opírat
 5. **Přínos** – nakolik Vaše poznatky mohou přispět nejen k dosavadnímu vědění v dané oblasti, ale k obecnějším dějinám/způsobům uvažování/kultuře jako takové...

Pravidelně revidovaný abstrakt...

- ... pomůže vám i školiteli sledovat vývoj celého projektu
- ... neztratit se v detailech, ale synteticky vyvozovat závěry z průběžně sbíraných dat
- ... strukturně myslet v celku práce (jaká je hlavní a vedlejší teze práce? Jaké hlavní poznatky má přinést? Jak tyto poznatky předestřete čtenáři? Jaký přínos mají závěry bádání přinést oborovému i širšímu poznání?)
- **... ale hlavně představuje základní stavební kámen pro úvod práce!!!**

Betrayed by Blondness: Jiřina Štěpničková 1930 - 1945

Blondness seems to be always already connected with female stardom mostly in terms of glamour, sexuality and wealth. But not much attention has been paid to stars articulating different set of values attached to fair hair found in artistic, national and religious discourses. In my case study focusing on Czech star Jiřina Štěpničková I aim to take a closer look on her star image in the period through the 1930s up to early-to-mid 1940s. I argue that while blondness heavily contributed to her status of a national icon it also resulted in a complex set of negotiations between her star qualities and the national rural characters she performed. On one hand, Štěpničková was labeled as "Czech Madonna", perceived as perfect candidate for heroines defined by faithfulness, self-sacrifice and chastity. On the other hand she was questioned as being too beautiful and elaborately styled for the parts she was cast in. In analyzing formal elements of the image together with reconstruction of the promotional and critical discourse I hope to enrich our understanding of stardom in relation to blondness. Scholars are therefore invited to look out for other patterns associated with blond hair in different time frames, media landscapes and geographical contexts.

above - such as Marilyn Monroe or Marlene Dietrich.

Apart from these prevailing readings, not much attention has been paid to stars articulating different set of values attached to blondness found in artistic, national and historically specific discourses. Opening the topic to new geographical landscapes, time frames and star identities will allow for discourses pertaining to glamour versus authenticity, various concepts of period beauty and national heritage.³ All of these criteria are developed in this study on Czech⁴ star Jiřina Štěpničková, whose career peaked throughout 1930s to the mid 1940s. Her star persona contained notions of ideal womanhood based on endurance, self-sacrifice and chastity, and also on the myth of dedicated artiste in pursue of noble goals such as projecting positive national self-image.

Therefore on the following pages I argue that, while Jiřina Štěpničková's blondness heavily contributed to her status of national icon, it also resulted in a complex set of negotiations between her star qualities and the rural characters she performed.

Her starring parts gave her two strongest and mostly positive characteristics based on their being film adaptations of heritage literature or dramas. Therefore in the first section, I will focus on Štěpničková as national icon. Being able to put on array of diverse aspects yet still shielded under the national category, such as typical landscapes, costuming, festivities and accents, has lent this star image its impressions of patriotic quality. Blond hair corresponded naturally with these roles, contributing to the notions of typical Czech beauty, therefore a relevant background for the local construction of blondness will also be addressed in this segment. The following section focuses on Štěpničková's star vehicle⁵ as the site of ideal womanhood. Her filmography featured mostly young women facing multiple challenges concerning romance, marriage and familial bonds. Confronting dramatic situations such as rejection from their beloved ones, manipulation into unwanted matrimony or relationship collapse, these leading ladies always embodied exemplary ethical core of featured stories. Their conduct mobilized the vision of bravely suffering heroine, patiently enduring all the misfortunes. As such, these narratives contained strong religious undertones, resulting into mise-en-scene highlighting Štěpničková's hair in the form of angelic halo. Although blondness made almost perfect match with the concepts outlined above, the star cast nevertheless seemed to bring back the aspects more readily associated with bleached hair. The final section will be thus concerned with critical discourse surrounding Štěpničková, positioning her as too glamorous and inauthentic for her parts. Therefore blondness will be presented as a twofold category; on one hand cementing Jiřina Štěpničková as the truly Czech artiste, on the other undermining her credibility as the folksy heroine.

Scholarly attention dedicated to this topic is rather scant and not systematical. Richard Dyer touched on the topic first in his analysis on Marilyn Monroe's star image⁶ and later elaborated on the concept in his *White*⁷ essays collection. While the Marilyn Monroe article presented blond hair in its traditional glamour significance, in his subsequent work Dyer interpreted them as a sign of extraordinary virtuous character. Fair hair in resemblance to a glowing halo naturally predated cinema, but this visual trope was reinforced after the emergence of film technique. Since Dyer perceives blondness as being connected either to moral superiority or glamorous stardom, I would like to offer a case study ticking both of the boxes. In Jiřina Štěpničková's star persona we are thus able to witness the ultimate blond characteristics (inauthenticity and glamour) gradually eroding the image of timelessly ideal Czech heroine. My aim is thus to understand not only values and meanings attached to period domestic stardom, but also to open broader issues connected with blondness. Therefore this essay invites scholars to consider cultural negotiations, which had to be mobilized in order to promote and frame concrete physical body as the site of idealized national virtues.

Although the Czech cinema had a rich musical tradition throughout the 1930s and early to mid 1940s, it was never considered in terms of the musical genre. Adaptations of stage operettas and musical comedies dominated the local production. However, after the end of the second world war and especially after the communist putsch in 1948 this tradition was abruptly severed. New ways of musical cinema thus had to be found. After short-lived implementation of schematic socialist realist aesthetic, the second half of the 1950s and early 1960s shifted towards the notion of integrated musical. Focusing on two movies made by director Ladislav Rychman and screenwriter Vratislav Blažek (namely *The Hop Pickers* from 1964 and *The Lady of the Lines* made in 1966) I argue that the genre was not only criticized by cultural political authorities as a Hollywood import, but also faced practical difficulties such as the lack of properly trained performers. Reconstructing the debates surrounding the emergence of the genre in Czech cinema will not only enrich our understanding of the local film industry but also shed light on the broader notions of musicality vis-a-vis the narrow category of the musical.

Info a úkol č. 5

- **30. 3. seminář odpadá**
- Napište abstrakt svého magisterského projektu, rozsah 200–250 slov (rozsah je striktní!)
- Nesmí chybět žádný z výše představených pěti bodů
- Samozřejmě dodržujte pravidla úsporného, jasného a čtivého písemného stylu!
- Abstrakt mi pošlete na mail do neděle 3. 4. (včetně)
- Přečtěte si, případně se vraťte ke čtvrté kapitole Beckera: Editing by Ear